Lika barn leka bäst.

Lustspel i 2 akter

af

Maria Nyström

Förord till den elektroniska utgåvan

Detta lustspel av **Maria Nyström** (1854-1937) har digitaliserats för **Dramawebben** samt i december 2012 anpassats för Projekt Runeberg av Ralph E.

Då det gått mer än 70 år sedan författarinnans levnad så gäller inte längre någon upphovsrätt.

Maria Nyström

Lika barn (eka bäst

Lustspei i två akter

Holger Schildts förlag, Borgå 1916

Pris 1 mk.LIKA BARN LEKA BÄST

LUSTSPEL I 2 AKTER

AF

MARIA NYSTRÖM

BOROÂ 1916 HOLGER SCHILDTS FÖRLAGBOROÅ BOKTRYCKERI, BORGA 1916PERSONER:

SJÖBLOM, skomakare

SOFIA, hans hustru

SIGRID, hans dotter

AUGUSTA GRÖNROOS, konsulinna

OTTO LINDGREN, gesäll hos Sjöblom

JANNE, lärgosse hos SjöblomAKT I.

Scenen föreställer ett kök, som tillika är verkstad, hos Sjöblom. I bakgrunden spisen, i förgrunden till vänster verkstadsbordet, till höger ett med vaxduk täckt bord, dörr i fonden till förstugan, till höger en dörr till kammaren, till vänster ett fönster.

1 scenen.

Lindgren, Sigrid och Janne.

(Lindgren sitter vid verkstadsbordet, på hvilket står ett par skor och en känga, och arbetar på den andra kängan; Sigrid sysslar vid spisen, Janne sitter vid bordet till höger och slickar skeden, med hvilken han just slutat att äta.)

Lindgren

Månne du inte snart har fått fyllnad, Janne? Du ska väl inte skrapa glaceringen ur fatbottnen heller.

Janne

Nå, nog är jag längesedan färdig; jag slickar bara skeden, så har inte Sigri besvär med diskningen.Sigrid

Tror du jag gillar en sådan diskning. Hvem vill äta med den skeden, som du har slickat?

Janne

Jag kan väl äta med den själf. Jag lägger den här på spiselkransen, så är den färdig att ta till middagen, när vi får ärtsoppa.

Sigrid

Det skulle vara snyggt, om någon kommer hit och får se slickade skedar radade på spiselkransen. Nej, ge du hit skeden bara, nog sörjer jag för diskningen.

Janne

Samma är det. Då är man klar, då. (Sträcker sig och gäspar hörbart.)

Lindgren

Är det bordsbönen, det där? Ska en inte tacka Oud för mat? Så har jag blifvit lärd.

Janne

Tack gode Oud för detta mål.

I morgon är jag lika snål.

Lindgren

Du är då en jäkla spoling. Fast sant är det nog, att du är lika snål, när du slutar äta somnär du börjar. Men stå inte där och drag dig, utan knalla dig efter kalfskinnet till Pilgrens Elins skor.

Janne

Ska hon bara ha kalfskinn? Jag trodde hon skulle ha guldskinnsskor, hon som är så fin.

Lindgren

Ingen frågar hvad du tror, laga bara att du kommer i väg.

Janne

(illparigt)

Nå, hvad är det nu för en brådska, jag skall väl vänta och se, om Sigri behöfver mera vatten till diskningen.

Sigrid

Det behöfver du inte alls, här är hela ämbaret, och behöfver jag mera, kan jag nog gå efter själf.

Janne

Jag kan ändå vänta på mästarn; om han har något ärende i staden, så går det med detsamma.

Li ndgren

Så kan du gå en gång till; det gör godt åt dina lata ben.

Janne

Kanske frun också vill ha någonting uträttadt.Lindgren

(otålig)

Stå nu inte och fundera på det ena och det andra, utan laga att skinnet kommer hem i rykande rappet.

Janne

Jag tror inte det är så brådt med skinnet, utan mera angeläget att få mig bort härifrån.

Lindgren

Laga att du kommer i väg, innan du får smaka spannremmen, din spoling.

Janne

Jag kilar, jag kilar. Adjö med er båda två! Ha inte ledsamt efter mig, medan jag är borta. (Ut.)

2 scenen.

Sigrid, Lindgren.

(Senare tittar Janne in genom dörren.)

Lindgren

Ood morgon, Sigrid. Du har inte riktigt hälsat på mig än i dag.

Sigrid

Visst sa jag god morgon, då du kom in till frukosten.Lindgren

(slår armen om henne, då hon närmat sig)

Tror du jag gillar ett sådant godmorgon?

Sign d

(kysser honom)

Är du nöjd med det här då?

Janne

(rycker upp dörren och skriker)

Mästarn kommer, han är just i porten!

Lindgren Förbannade pojkbyting!

Janne

Kallar ni mästarn pojkbyting! Hvad tror ni han säger om det?

Lindgren

Tig nu och laga dig i väg, innan jag blir riktigt ond.

Janne

Det är tacken, det, för att en vill beskydda kärleken.

Sigrid

Skäms du inte för sådant prat, fast du inte är torr bakom öronen ännu.Janne

Jestandes, aldrig trodde jag att kärleken satt bakom öronen och att det var någonting farligt med den, medan man är ung och oskyldig. Inte är det väl gamla nuckor och bisar, som ska tala om sådant ...

Lindgren

Och inga pojkvalpar heller. Men är det spännremmen du väntar på, efter du inte kommer i väg? Det ä nog den,

som du behöfver och ska få.

Janne

Tackar som bjuder, men jag är lika nöjd utan. (Slår till dörren.)

Sigrid

Herre Oud, hvad sådana pojkar har för ena ögon och öron. Nog vet han allting redan. Ett tu tre blir det prat i staden.

Li n dgren

Inte är han sådan, fast han är en filur att märka allting. Det är för resten inte så godt att alltid komma ihåg sig, när hjärtat bultar hvar gång, du går förbi mig.

Sigrid

Men inte tror jag de gamla anar någonting.Lindgren

Det är inte att försäkra, mästarn är en sådan spjufver. För resten tror jag inte han har någonting emot det, så jag tycker vi gärna kunde tala med de gamla och få allt klart.

Sigrid

Nej, men nu ska vi vänta lite ännu; det är så roligt, när ingen annan vet hur vi har det. Nog hinner vi med förlofningen. Det är så tråkigt att gå länge förlofvad; alla får tid att tissla och tassla.

Lindgren

Det kan nog så vara, det; men längre än till hösten väntar jag inte. Jag har nog lagt tillräckligt åsido, så jag kan när som helst sätta opp egen verkstad, om inte mästarn tycker det blir bättre med kompanjonskap. Till julen ska vi fira bröllop, Sigri. Om nu inte morsgumman har något att invända.

Sigrid

Det har hon inte. Både far och mor tycka ju så mycket om dig. (Lyssnar.) Jess, far kommer, jag måste skynda med diskningen.3 scenen.

De förra, Sjöblom.

Sjö bl o m

Hälsningar från staden, fast jag inte har varit längre än till torget efter fisk.

Sigrid

Fick ni någon också?

Sjöblo m

Åja du, jag är gammal slantan-karl, alltid kniper jag någon gädda. Här har du en, som ännu sparkar.

Lindgren

Den tog ni nog ändå med silfverkrok.

Sjöblom

Hvad ska man annat göra, när det är så mycket arbete, att man inte hinner ut annat än om söndagsmorgnarna, och då orkar man inte ro så alltför långt, när man har gnott på hela veckan och sulat. Men bara jag lämnar verkstaden ifrån mig, ska det inte fattas färsk fisk i det här hushållet.

Sigrid

Då ska ni väl ha mig att ro armarna ur led med era långa långrefvar.Sjöblom

A, det blir väl äldsta pojken din, som får det görat.

Sigrid

Så ni pratar, far.

Sjöblom

Nå, du måtte väl ha hunnit gifta dig till dess. Ännu är jag inte så skröplig, att jag i hast lämnar skomakeriet. (Tager kängan som står på bordet.) Det var tusan hvad du gör fint arbete ändå, Lindgren. De här kunde duga till mästarstycke. Fast nu är det ju så tokigt att det hvarken behöfs gesällstycke eller mästarstycke.

Lindgren

Nej, nu är hvilken skomakarpojke som helst mästare, bara han har råd att ställa opp egen verkstad, om det också inte vore för annat än lappanarbete.

Sjöblom

Du funderar väl inte på sådant mästerskap, fast du är fullärd? Jag tycker du inte har så illa här, och så är det inte så mycket omsorg som med egen verkstad.

Lindgren

Visst har jag ju bra här, men eget är ändå eget. Fast inte har jag ännu precis tänkt på den saken.Sjöblom

Nej, hvad skulle det brådska med den saken. Först ska du väl skaffa dig fästmö; för det är tokigt att ställa opp egen verkstad, om man inte har hustru som sköter hushållningen. (Illparigt.) Kanske kunde du se efter verkstad och hustru på samma ställe. (Ser skorna.) Men, anagga, hvem vet hvad du har tänkt på. Det här är ju riktiga brudskor, och inte har jag hört af någon sådan beställning.

Lindgren

Det är åt Sigri; hon skall ju på Johansons Lisis bröllop.

Sjöblom

Nå, så är det bröllopsskor, fast det inte är brudskor. Jädrans vackra äro de. Bäst att du skyndar dig Sigri, så att du inte hinner slita ut dem, utan nästa gång har dem till brudskor.

Sigrid

Asch, alltid tänka ni bara på giftas.

Sj öbl om

Hvad kan en annat göra, när man har en giftasvuxen dotter; det bitti göres, det bitti hjälper.

Sigrid

Nå, nog är jag ju giftasvuxen redan, men man ska väl ha friare, innan man pratar om sådant.Sjoblom

Inte behöfver du väl springa staden rundt för den sakens skull. Friare kan man väl nog få på närmare håll, bara man ser opp.

Lindgren

Och lika barn leka bäst, säger ordspråket.

Sigrid

Hvad ni är tokiga båda två. Jag borde skölja vattenämbaret öfver er, när ni retas så där.

4 scenen.

De förra, skomakarfrun.

(Rycker häftigt upp dörren.)

Skomakarfrun Det säger jag, att den där Grönroos' Augusta är en sådan högfärdsblåsa, att jag inte tål se henne för mina ögon. Kantänka, en sådan kon-sulinna!

Sigrid

Hvar har ni nu igen träffat henne, mor?

Skomakarfrun Nå, hon skulle just gå in i deras port och fast hon såg mig så midt i ögonen, som jag nu ser dig, så tror ni hon hälsade? Ånej! Kantänka,det högfärdsstycket! Hon blinkade bara lite med ögonen, och så svängde hon fort in genom porten. Och hvad är hon nu för en konsulinna? För att den där bodknodden, som hon råkade bli gift med, fick ärfva från Amerika, och Gud vet, om det stod så rätt till med det heller — så slogs det på stort med egen handel, och han skulle bli konsul. En sådan där som inte passar mera till konsul än vär Janne.

Sjöblom

Nå, men det gör ju inte oss någon skada att han är konsul huru mycket som helst.

Skomakarfrun

Inte har vi någon skada af det, nej; men det är en harm att se sådant folk. Nu svansar hon med parasoll och handskar och orkar inte hälsa ordentligt på gamla bekanta. Och huru många gånger fick man inte ta henne och hennes syskon hem till vårt och snyta näsan på dem och kamma dem, så som de sågo ut, när far deras bara söp, och modern sprang kring gårdarna och inte var mycket bättre än fadern. Men nu känns hon inte alls vid en mera.

Sigrid

Inte lär vi tvinga oss på dem. Jag ämnar åtminstone aldrig krusa för deras Kalle, fast han ibland brukar bjuda opp mig på danserna.Skomakarf run Deras Kalle! Det är just en fin herre! Inte Guds skapade grand gör han, bara spänner i stärkskjorta och knall alla dagar och spelar och super; fast det bara ska heta »vifta» på herr-skapsspråk. Ett struntherrskap äro de allesamman, och nog ska de få blifva ohälsade för mig alltid.

Sjöblom

Inte blir du sämre, om du hälsar; höflighet skadar aldrig.

Skomakarfrun En skall inte spilla krut på kråkor, nog har jag bättre folk att hälsa på, och nog kan jag vara utan henne, bara hon kan vara utan mig.

Sigrid

När en talar om trollet, så syns det. Där kommer konsulinnan in genom porten. Hvad månne hon vill här?

Sjöblom

Hon brukar ju inte låta göra sina kängor hos oss.

Skomakarf ru n Nej, därför att hon inte vet, hur hon skall ställa sig med bekantskapen, när hon vill vara så fin.

2 — Lika barn leka bäst.Li n d gren

Hon behöfver väl moderna skor, och ingen här kan göra sådana franska klackar som vi.

Skomakarfrun Franska klackar på pigfötter, det är fint, det.

Sjöblom

Tyst nu, gumma; man får inte vara ohöflig mot kunderna.

5 scenen.

De förra, konsulinnan.

Konsulinnan Ood dag, god dag, det är riktigt roligt att igen träffa dig.

Skomakarfrun

(stelt)

Ood dag. Hvad blåser det nu för väder, efter vi får sådana fina kunder?

Konsulinnan Jag kommer inte för att beställa kängor, fast Sjöblom nog gör så fina skor, att man inte får sådana i den finaste butiken i Helsingfors. Jag kom bara för att språka lite med gamla bekanta.Skomakarf run Jag tycker konsulinnan inte har varit så noga om den bekantskapen förr.

Konsulinnan Oj, inte ska du säga konsulinna, vi är ju gamla skriftskolskamrater; ja, vi ha ju varit tillsammans som små också.

Skomakarfrun Jo jo, man såg nog både ett och annat den tiden; men konsulinnan har inte varit så noga om att kännas vid en sedan dess.

Konsulinnan Jaha, det var just det jag lite anade. Jag har visst någon gång inte märkt, när du hälsat, för jag tyckte att du såg så snäft på mig i morse, fast jag inte hann stanna då och reda ut saken. Voj, voj, hvad det kan bli för missförstånd, när jag är så närsynt!

Skomakarfrun Inte hade du något fel på ögonen den tiden, då ni allt emellanåt fick komma in till värt, när er far var full.

Konsulinnan Ja, det var tider, det. Din mor var en riktigt god människa och på allt sätt bra efter sitt stånd,och jag är inte den, som glömmer gamla bekanta, fast jag själf är på en finare plats. Därför har jag så ofta tänkt komma och hälsa på dig.

Skomakarfrun Det har allt tagit många år att tänka på.

Konsulinnan Det är alltid ett sådant spring, när man har så där stort omkring sig; än ska en agent bjudas på middag eller en konsul ha kvällsvard, och så ska det vara stort kalas för hela umgänget, så man hinner knappast tänka. Men jag har nog ämnat mig till dig många gånger.

Skomakarfrun Ja, nog måste det ha varit ett starkt ämnande, som har räckt alla de här tjugufem åren som du har varit gift.

Konsulinnan

(tager skämtsamt Sofi om lifvet)

Nå, låt nu gömdt vara glömdt och tänk inte mera på det. Kan vi inte riktigt sitta ned och prata, så bli vi nog goda vänner igen.

Skomakarfrun Men inte vill väl konsulinnan sitta på våra simpla stolar.Konsulinnan

Om du inte säger Augusta, tycker jag riktigt illa vara. Hör du Sofi, ska du vara så där långsint, hvad?

Skomakarfrun

Nej, hvad sku jag vara långsint för? Hvar och en gör som den vill och umgås med hvem den vill. Men ska vi nu nya opp bekantskapen, så är det bäst att stiga in i kammaren.

Konsulinnan

Så får vi riktigt sitta och språka. (Skomakarfrun och konsulinnan gå in i kammaren.)

Sigri d (halfhögt till modern då hon går)

Ska jag hämta in kaffe åt er?

Skomakarfrun

Allt annat! Åt en sådan hennes nåd! (Följer konsulinnan.)

6 scenen.

De förra, utom konsulinnan och skomakarfrun.

Sjöblom

Hvad stack i henne, som var så där nedlåtande med ens.Li ndgren

Hon kommer nog inte för ingenting, det ska vi se.

Sigrid

Jag trodde hon skulle bli ledsen, när mamma höll sig så där styf.

Lindgren

Frun stod på sig som en drottning.

Sjöblom

(skrattande)

Gumman är inte den, som låter trampa sig på tårna, inte.

Lindgren

Det är just rätt; hvarför skall hon krusa för en, som inte låtsar om henne? Den som inte är skyldig någon, behöfver inte krypa för någon heller.

Sigrid

Mamma kunde nog ändå ha varit lite artigare. Hon är inte så där snäf ens mot obekanta.

Sjöblom

Obekanta är bättre än gamla bekanta, som inte vill kännas vid en.Sigrid

Hon ville ju strax, att mamma skulle kalla henne Augusta, fast mamma inte låtsade om det.

Lind gren

Det var duktigt af frun att inte genast vara färdig att hoppa, när den andra räckte ett finger.

Skomakarfrun

(öppnar dörren)

Sigrid, koka riktigt starkt kaffe, så att vi får bjuda åt tant Augusta. (Stänger dörren.)

Sjöblom

Nå, hvad blåser det nu för en vind.

Lindgren

Den tycks ha kantrat, medan de språkat därinne.

Sjöblom

Men hvad tusan kan den där människan mena nu, när hon aldrig låtsat om oss förr?

7 scenen.

De förra, Janne.

Janne

Här är lädret. Det måtte riktigt ha varit en oxkalf, efter skinnet är så stort.Lindgren

Därför har det också räckt för dig att få hem det.

Janne

Man kan väl ha någonting att uträtta för egen räkning också, när man är betrodd karl och folk vet att man har smak och förstår sig på ett och annat.

Sjöblom

Nå, hvad har du haft för stora uträttningar?

Janne

Det var nu bara det, att Ekholms Kalle ville ha mig att se och fundera på en ring, som han tänkte köpa.

Lind gren

Åt hvem skulle han ha den?

Janne

Hvad vet jag! En fruntimmersring var det. Han funderade, om han skulle ta en slät förlof-ningsring eller en som hade ett hjärta och en röd sten midt i hjärtat.

Sigrid

Jag undrar just, hur mycket du förstår dig på sådant!Janne

Jojomen, det är just det, som jag förstår, för jag sa så här: En slät ring ska du ändå ha sedan, när allt är klappadt och klart. Men nu ska du bara tänka på kärleken, och den förstår jag mig nog på. För, ser du, rödt är riktigt en ellandes het kärlek, och när där nu är en röd sten i hjärtat, så betyder det att kärleken ligger lika stadigt i hjärtat som stenen i hafsens djup.

Sigrid

Du lägger ut riktigt vackert. Det var visst en riktigt stilig ring. Köpte Kalle den?

Lindgren

Hvad bryr du dig om Kalles ringar?

Sigrid

Nå, man kan väl fråga.

Janne

A du, där har du för spannremmen, så mycket du vet, annars hade jag nog kunnat stå på din sida lika gärna som på Kalles. (Till Sigrid.) Visst köpte han den, och så funderade han ännu på en fin halsked, och där hängde också ett hjärta på, och det hade en blå sten, som betyder: jag hoppas.Lindgren

Din tusans spoling, nu ska du ännu i dag få känna spannremmen, det är säkert, det.

Janne

Bra att man vet det förut, så kan man sätta en läderbit färdigt i byxorna. (Springer ut.)

Sjöblo m

Nå, hvart for han nu, jag skulle ju skicka honom efter mera pligg. (Oår ut efter Janne.)

Lindgren

Är det därföre du inte vill tala om vår för-lofning, Sigri?

Sigrid

Hvarför?

Lindgren

För att du först vill se, om det finns bättre friare.

Sigrid

Hvad för friare skulle jag vänta på?

Lindgren

Du hörde ju, hvad Janne berättade.

Sigrid

Att du bryr dig om sådant pojkprat!Lindgren

Det var nog sant; inte hade han hittat på det där af sig själf. Hvad skulle Kalle köpa ring för, om han inte tänker fria?

Sigrid

Det finns väl flera brokiga hundar än prästens. Kalle kan väl köpa ring åt andra flickor än åt mig!

Lindgren

Han dansade bra många danser med dig sista söndags.

Sigrid

Hvad du är tokig som bryr dig om allt sådant!

Lindgren

Det är inte så godt att vara säker, när du inte vill tala om, huru det är emellan oss.

Sigrid

Vi hinna nog med det ännu.

8 scenen.

De förra. Sjöblom och Janne inkomma från förstugan, strax därpå konsu linnan och skomakarfrun.

Sjöblom

Sätt pliggen där på bordet och se, om detfinnes beckträd där i lådan på hyllan. (Skomakar-frun och konsulinnan in.)

Skomakarf run Att du nu inte kan sitta lite längre! Du hade ännu kunnat dricka en påtår.

Konsulinnan Tack, tack, men jag måste skynda, så att jag ännu hinner se efter middagen. Man kan aldrig lita på de pigorna. Bara hafs och flygande från det ena stället till det andra! Jag har nu haft ny köksa mest hvar månad. De äro så uppkäftiga och säger bara, att de tjänat på finare ställen förr. Och jag vill se, huru många fruar som har finare i rummen än jag, och om de äro finare klädda? Jag bara undrar.

Skomakarfrun Nej, det är då säkert att inte många äro så fina som du, jag riktigt skäms för min halfyllekjol.

Konsulinnan Nå, nå, fäst dig inte vid det, vi äro ju så gamla bekanta. Men jag säger bara: de pigorna, de veta aldrig hvad de ska hitta på för oförskämdheter; men det är inte värdt att de komma till mig med någon uppstudsighet, för då rappar jag dem en sådan örfil, att det blixtrar för ögonen.Skomakarfrun Du vet väl, hur det ska gå till, när du bytt så många flickor.

Konsulinnan Åja, inte hoppa de mig på näsan, inte; men adjö du, jag måste skynda. Adjö lilla Sigrid. (Räcker henne handen. Sigrid, som sysslar med att skala potatis, söker förlägen torka af handen.)

Sigrid

Min hand är så smutsig.

Konsulinnan Asch, inte bryr jag mig om det.

Sigrid

Men det är ju synd om de hvita handskarna.

Konsulinnan Skräp, jag kan väl få nya. Adjö nu, glöm inte bort. (Ut.)

9 scenen.

De förra utom konsulinnan.

Sjöblom

Hör du gumman, jag tycker du ä finare än hela konsulinnan.Skomakarfrun Du pratar som du har förstånd till! Hon var ju så fin och elegant, och så är det så snyggt med hvita handskar.

Sjöblom

Tackar för den snyggheten, när man inte har bättre förstånd att akta dem än hon.

Skomakarfrun Du begriper ingenting, det är just fint det att inte vara rädd om sina saker.

Sjöblom

Gud bevare den karlen då, som får den sortens fina fruar.

Lindgren

Tyckte ni hon var fin i mun också. Aldrig hörs här sådana ord, fast det bara är ett handt-verkarhus, och hon låtsar vara konsulinna.

Skomakarfrun Man vet inte, hur det skulle vara, när man har tjänstflickor; de lära nog kunna göra förargelse. För resten bad hon så vänligt Sigrid och mig komma dit nästa söndag. Hon ville nog, att vi skulle komma förr, men när slipper man ifrån om hvardagen, när man skall göra allting själf?Sjöblom

Två duktiga kvinnfolk borde väl hinna med ett så litet hushåll som vårt. Hvad ska man annat än arbeta om hvardagarna — söndagen räcker nog till för att hälsa på vänner och bekanta.

Skomakarf run

Men jag tycker att vi kunde ha råd att hålla tjänstflicka likasom andra. Då skulle Sigrid inte få så grofva händer utan brodera och sy med silke, så att vi kunde få lite finheter i vårt rum, likasom andra ha.

Sjöblom

Hör du, gumman, jag tror du har fått smitta af konsulinnan.

RIDÅ.AKT II.

Kammaren hos skomakaren; dörr till köket, fönster i fonden. Soffa med bord framför på sidoväggen, närmare dörren till köket ett enkelt matbord.

I scenen.

Lindgren, skomakarfrun.

Lindgren

Hvart har skinnet tagit vägen? Jag tyckte jag bredde ut det här på bordet för att passa ut huru många ofvanläder jag får af det; om man riktigt jämkar kan det kanske bli öfver till ett par sommarskor åt frun. Hvart tusan kan jag ha slängt det?

Skomakarf ru n

Jag kastade ut det i verkstan, ni kan gärna skära till där ute, annars blir det sådan läderlukt här i kammarn.

Lindgren

Hvad i världen, är läderlukten opasslig hos en skomakare.Skomakarfrun

Nu tror Lindgren, att han var kvick. Men jag ska säga, att om det också luktar i verkstan, så är det inte nödigt att bära den skylten med öfverallt. För resten har jag just sopat här, så det är icke värdt att ni igen börja skräpa med era tillskärningar.

Lindgren

Nå ja, klockan blir också snart ett, så ni ska väl ha bordet klart till middagsdukningen.

Skomakarfrun

(inställsamt)

Jag tänkte att Lindgren kanske kunde äta i köket i dag. Det är litet opassligt just i dag att äta härinne. Jag ska just duka till kaffe här, för jag väntar konsulinnan.

Lindgren

Kors, hvad det har blifvit för ett fjäskande och krusande för konsulinnan nu för tiden! Nog är det starkt, att inte eget folk får ha sin matro, för att sådant där fint folk behagar ställa till med sina fasoner, som inte alls passa i en skomakarverkstad. (Qår ut och slår häftigt igen dörren).

Skomakarfrun

Kantänka, man skulle kanske bry sig om en gesäll.

3 — Lika barn leka bäst.2 scenen.

Skomakarfrun gnolar sakta på en visa, under det hon ordnar i rummet, kort därpå inkommer Sjöblom.

Sjöblom

Hvad har du gjort åt Lindgren, han var riktigt arg, när han kom ut.

Skomakarfrun Nå, kantänka, det var för att han en gång skulle äta i köket.

Sjöblom

Det är inte riktigt passligt att förste gesällen ska äta i lag med lärpojkarna. Men hvarför kan han inte äta här inne, allt är ju städadt och ordentligt. Jag trodde, du hade någon skurning eller sådant onödigt kvinnfolksjobb; och det förundrade mig nog att du inte var färdig till middagen, så flinkt och bra som du alltid brukar ställa allt sådant.

Skomakarfrun Å, här är nog alltid i ordning på rätt tid, men jag väntar Augusta om en stund, och då vill jag ha kaffebordet färdigt dukadt.Sjöblom

Nå, men hvarför ska hon komma rakt till vår middagstid?

Skomakarf run Det är hennes kaffetid, och man skall väl rätta sig efter sitt främmande.

Sjöblom

Det är litet opassligt med sådana där fina bekantskaper. De ha sin mattid och vi ha vår, och så blir det bara villervalla.

Skomakarfrun Man kan väl jämka lite.

Sjöblom

Visst kan man det, men det blir nog ändå många tråkigheter; än duger inte det ena och än inte det andra för de fina bekantas skull. Nej, nog är det så att lika barn leka bäst, och vi ha det bra med gamla vänner och bekanta.

Skomakarfrun Åsch, man skall väl komma sig opp, vet jag; inte leker du med lärpojkarna, när du är mästare. Och så som vi nu ha det med gesällen och lärpojken och pengar på banken, så kan du gärna kallas fabrikant, och Sigrid kan gifta sig med någon agent eller annan fin herre, och så kan hon bli lika god konsulinna som Augusta.Sjöblom

Nej, pass! Skomakare, blif vid din läst! säger ordspråket. Skomakarmästare är jag, och det är min heder. Inte bryr jag mig om något fabrikantskap och Sigri kan bli lika god skomakarfru som mor hennes, så vet jag, att hon har det bra.

Skomakarfru n

Inte säger jag någonting om mig, nog har jag haft det bra; men alltid vill man sträfva högre, vet jag, i synnerhet för barnen.

Sjöblom

Sigri är inte den, som vill flyga högre än vingarna bära. Jag tror att hon redan fäst sitt tycke, och det vid en karl, som kan ställa lika för henne, som far hennes för mor.

Skomakarfrun

Visst har jag också märkt ett och annat, men det är bara dumheter. Hon kan nog få en finare karl.

Sjöblom

Sällan; jag säger som jag alltid sagt: lika barn leka bäst. Lindgren är en duktig karl och Sigri blir en bra hustru åt honom; men ska hon ha någon finare, så kommer han bara att hacka på henne och tycka att hon är simpel än på ett och än på annat sätt.Skomakarfrun

Det skulle han få låta bli, Sigrid är nog så fin flicka, att hon kan duga ät en baron.

Sjöblom

Sigrid är en bra flicka, men inte är hon upplärd för sådana finheter. Tror du till par exempel, att hon kan kommendera tjänstflickorna som de där konsulinnorna och friherrinnorna bruka. Men nu måste jag gå och tala med Lindgren, så han inte blir alltför ilsken. (Stöter i dörren emot Sigrid och Janne som rusa in.) Nå, nå, Stöt inte Omkull gammalt folk. (Ut.)

3 scenen.

Skomakarfrun, Sigrid, Janne.

Sigrid

Nu hann jag först ändå!

Janne

(skriker)

Hönan har kommit fram med sju kycklingar! Irrr... nu hann jag berätta först ändå!

Sigrid

(skrattande)

Nå, ja, hvem har en sådan hals att skrika som du. Ja, tänk nu mor, sju kycklingar från 9 ägg!Jag har riktigt tur med min höna i år igen. Nu föder jag dem till hösten, och när jag sedan säljer dem, får jag nog pengar till någonting riktigt fint till vintern.

Skomakarfrun

Jag tycker du kunde ge ett par kycklingar åt tant Augusta, bara de hunnit växa lite. Hon gaf en så vacker krage åt dig i söndags. Du kan just gärna ta den på dig nu när hon kommer.

Sigrid

Jag skulle sätta på de där fina manschetterna och kragen midt i hvardagslaget! De kan passa på en dans, men inte när man ska gå i sina sysslor.

Skomakarfrun

Fint folk går både i helg och söcken på det sättet.

Sigrid

Men jag är inte något fint folk.

Skomakarfrun

Hvad du inte är, kan du bli. Det finns nog den som tittar på dig och som kan bli konsul som far hans, och då kan du bli konsulinna.Sigrid

(skrattar)

Ha, ha, ha, jag skulle bli konsulinna! Jag skulle riktigt passa att kommendera och bestämma tjänstflickorna. Nej tack, hellre gör jag allting själf. Och dessutom tycker jag inte om den där konsulspojken. Otto tycker jag om, och ingen annan vill jag ha.

Skomakarfrun

Otto! Du skulle tänka på Otto! Han kan vara en bra skomakare, men rika Sjöbloms dotter kan tänka på finare friare.

Sigrid

Men jag bryr mig inte om någonting finare än en skomakare. Jag är skomakardotter själf, och lika barn leka bäst.

Skomakarfrun

Du pratar, som du har förstånd till. Vänta bara, tills du blir van vid alla finheter hos Augusta, så få vi se, hur du tycker om Lindgrens fasoner. När du blir litet mera bekant med Augustas pojke, så tycker du nog mera om honom, det vet jag, det.

Sigrid

Aldrig, aldrig tänker jag på sådant.Skomakarf ru n

Jag orkar inte höra på sådant prat! Tag nu fram koppar och se efter någon nätt duk att sätta öfver kaffepannan. Det är så tokigt at1 vi inte har en finare kanna eller åtminstone en broderad kaffemössa som Augusta. I höst skall du gå i handarbetsskola, det blir jag man för.

Sigrid

Det blir roligt, så kan jag börja sy mina kläder själf.

Skomaka rf run

Det är detsamma med kläderna, vi ha nog råd att bestå sylön till dem, men du skall lära dig brodera med silke och pärlor och sådant där elegant. (Janne hvisslar.) Hvad står du där och lyssnar för? Har du inte gått efter bröd till bagarn än?

Janne

Ingen ha sagt, att jag ska gå efter bröd.

Skomakarfrun

Så säger jag det nu. Tror du man har fint främmande utan kaffebröd?

Janne

Det finns ju både jästbröd och limpa i boden.Skomakarfrun Du har nog reda på jästbrödet och på smörby ttan med, det vet jag. Men nu ska du springa till bagarn efter wienerbröd för 25 penni.

Janne

Ska ni ha vin i brödet, fast mästarn är nykterist?

Skomakarfrun Tyst nu och skynda dig!

Janne

Men jag är så rädd att mästarn blir arg. Han har inte haft så mycket som en sup i huset, och nu skall de vara vin till och med i brödet.

Skomakarfru n Prata inte sådant som du inte begriper, utan gör som jag säger. Jag svarar nog för det.

Janne

Jo, frun svarar nog mästarn, men fast jag ingenting begriper, så begriper jag ändå, att inte frun får med spannremmen, utan det är nog min rygg som får svida.

Skomakarfrun Åsch, inte är det något vin i det där brödet, fast någonting skall det heta; det kunde kallasminerbröd eller grinerbröd eller hvad som helst. Skynda dig nu bara och kom i håg: för 25 penni wienerbröd!

Janne

Jag läser nog öfver det på vägen. Wienerbröd, grinerbröd, grin i bröd, rif i bröd, rifvibröd, så var det. (Ut.)

Skomakarfrun

Nu går jag och sätter kaffepannan på. (Ut.)

4 scenen.

Sigrid, Lindgren.

Lindgren

Jag måste komma efter knifven min, om man nu törs komma. Man blir allt utkörd lätt, nu när ni har fått så fina bekantskaper.

Sigrid

Så du talar, Otto. Inte menade mamma något illa, fast det passar så galet, att hon skall ha det här kaffekalaset just vid middagstiden.

Lindgren

Hvad vet man hvad hon menar. Det anar mig, att hon tänker på finare svärson än en skomakare. Och hvem vet hvad du själf tänker?Sigrid

Du vet nog, hvad jag tänker.

Lindgren

Hvem kan så noga veta. Kanske det är därför du aldrig vill tala om, hur det är meningen mellan oss. Du vill kanske se tiden an, om det kommer finare friare.

Sigrid

Du vet mycket väl, att jag aldrig bryr mig om någon annan än dig.

Lindgren

Kanske du ändå inte bryr dig så mycket om mig, att du står emot mor din; och nog vet man hvad hon vill.

Sigrid

Far och mor har alltid tyckt om dig, fast jag inte vet hvad som nu går åt mamma. Det är den där otäcka konsulinna-n, som pratar galenskaper i henne.

Li ndgren

Men då vet man inte heller, huru det går.

Sigrid

Adrig tar jag någon annan än dig, det vet jag.Lindgren

Tack för de orden, Sigri, dem litar jag också pä. (Kysser henne, men drager sig hastigt tillbaka i detsamma Sjöblom och hans hustru inkomma.)

5 scenen.

De förra, Sjöblom och hans hustru.

Sjöblom

Bli inte rädda, fast vi glömde att varsko, innan vi kom in.

Skomakarf run

Hvad är det för dumt schåsande? Lindgren borde inte hindra Sigrid, just när hon har hast att få i ordning, tills konsulinnan kommer.

Lindgren

Jag sökte bara efter min knif.

Sjöblom

Jo jo, den hade kanske fallit i Sigris ficka.

Sigrid

Jag håller ju på att duka kaffebordet.

Sjöblom

Och Lindgren måste stödja dig, så att du orkar bära kaffekoppar.Sigrid

Pappa retas bara, men jag har inte alls tid med sådant nu.

Skomakarfrun

Det är så sant det, att det inte är värdt att ni står här och gör förtret.

S jöbl om

Ja, Lindgren, du och jag lär vara utkörda ur det här rummet, nu när det ska komma så fint främmande.

Skomakarfrun

Det är väl inte någon stor sak att äta ett mål i köket.

Sjöblom

Nej, nej, gumman, inte är det kinkigt med den saken. Men jag tycker bara, att den, som vill umgås med en, kan rätta sig efter husets sed och inte komma till kaffe, just när man ska ha middag.

Skomakarfrun

Lika gärna kan jag rätta mig efter Augusta som hon ska rätta sig efter mig.

Sj öbl o m

Jo jo, men det var inte du som sökte opp henne, utan hon sökte opp dig; så ska väl hon rätta sig.Skomakarfr un

Det kan vara detsamma, hvem som hann först, lika gärna kunde det ha händt, att jag först hade gått till henne.

Sjöblom

Du, som var så ond på henne, att du inte ville höra talas om henne.

Skomakarfrun

(flat)

Hvad skall man tala om det, som har varit och farit. Augusta är en riktigt präktig människa, skall jag säga.

6 scenen.

De förra, Janne rusar in.

Janne

(flämtar)

Har ni hört, har ni hört, hvad de talar om i stan.

Sjöblom

Har du nu igen sprungit omkring i stan i stället för att bulta sullädret, som jag sa åt dig? Det blir inte folk af dig, om du inte får smaka spannremmen morgon, middag och kväll.Janne

Se nu, var det inte det jag sade, frun, jag får nog känna spannremmen, fast jag går fruns ärenden. Men hur ska det bli karl af mig, om jag inte får annat än spannrem till alla tre målen.

Sjöblom

Du lär nog hitta till matbitar både mellan målen och till målen, så inte svälter du ihjäl.

Janne

Tacka Gud att lifshanken håller i en, för så kan ni få höra all världens nyheter, som jag nu vet. Oj oj, det är så att man inte kan tro det, heller. Det är så underligt och så utspekuleradt, säger dom.

Sjöblom

Nå, om du inte har bultat sullädret, så har du smort munlädret i stället. Hvad är det för lögner, som folk nu igen har kört i dig!

Janne

Det är inte lögner, det, för det var Lindqvis-tens Axel, som sade det åt mig, och han hade hört det af Edlunds Aina och hon hade hört det af Brunströms dräng, som var i boden, när konsulns bokhållare talade med en annan herre.Sjöblom

Det var långa vägar, det där.

Janne

Men sant är det ändå, och det är någonting om konsulns.

Lindgren

Nå, konsulinnan har väl igen kört bort sin köksa. Eller kanske son hennes supit sig full, som inte är något ovanligt.

Skomakarfrun

Lindgren hittar alltid strax på något elakt.

Janne

A, det var mycket värre än det.

Sjöblom

Kanske bokhållaren blifvit bortkörd, om de tyckte att sonen nu en gång kan börja göra nytta och stå bakom disken.

Janne

Ånej, det är mycket värre, mycket värre.

Sigrid

Åsch, det är visst något alldeles annat. Kanske det är en förlofning.Janne

Mycket värre, mycket värre.

Skomakarf run Förstår ni inte, att han bara är illmarig och vill retas. Han vet ingenting alls, det är hela saken.

Janne

Jaså, jag vet ingenting! Jaså, det är ingenting, att konsuln ska göra konkurs endera dagen. Och det är dagsens sanning, för det sa bokhållarn. För konsuln är inte i stånd att få ihop 2,000 mark. Han och frun ha nu i ett par veckors tid sprungit till både bekanta och obekanta för att få lån eller borgen; men nix få de, för de ha så mycket lån förut, och pojken har spelskulder öf-ver ögon och öron.

Lindgren Morgens, fin pojke och fina historier!

Sjöblom

Nu börjar man se litet sammanhang i det här. Nu kan jag ana, hvarför den fina konsulinnan har blifvit så god bekant med dig. Hon vet att här finns lite på kistbottnet.

Skomakarf run Det är allt bara gemenheter och prat alltsammans. Så många gånger, som jag varit tillsam-

4 — Lika barn leka bäst.mans med Augusta, och aldrig har hon bedt att få låna så mycket som under nageln heller.

Sjöblom

Hon är slug och slipad som fruntimmer äro, Inte komma de någonsin fram med sitt riktiga ärende genast.

Skomakarf run Och ni äro värre än gamla käringar att höra på allt världens skvaller. Nog vet man, hur en sådan pojke lyssnar och förstår sig på det, som pratas. Smörj borde han få för sitt skvaller. (Råkar se genom fönstret.) Jesses, där kommer just Augusta. Laga er nu härifrån, så att hon inte ser oss kackla här som ett riktigt skvallerbyke. Hvar har du brödet,J du har väl glömt det med ditt tisslande och tasslande om allting.

Janne

(räcker fram en strut)

Ånej, här är den som uträttar sitt arbete fast han har öronen opp för annat med. Men fröken sa, att det hette rifvet bröd och inte rivibröd.

Skomakarfrun Jesses den pojken, så ber du rifvet bröd i stället för wienerbröd. Du skulle hellre passa på hvad man säger dig än springa på gatorna och höra på skvaller. Spring genast tillbaka ochbyt om, och ge det åt Sigrid där ute i köket, så att du inte rusar hit in med det, medan konsu-linnan är här. Kom nu ihåg: wienerbröd.

Janne

Voj voj, hvad en stackare får gno. (Ut.) Sjöblom

Jag tror, Lindgren, att du och jag inte heller behöfs här till sällskap åt så fint främmande. (Lindgren och Sjöblom ut.)

7 scenen.

Skomakarfrun, Sigrid, strax därpå kon-sulinnan.

Skomakarfrun

Det är då märkvärdigt, att det alltid skall pratas och skvallras.

Sigrid

Kanske det inte är bara prat. Underligt är det, att hon nu med ens sökt sig till oss, när hon förr knappast hälsade.

Skomakarfrun

Det var bara ett missförstånd med det där hälsandet. Och du borde kunna gissa, hvarför hon kommer hit. Nog vet du att du är så vac-ker flicka, att en herre kan bli förtjust i dig; och så tycker hon det är hyggligare, att modern först hör sig lite för. Det lär brukas i Frankrike, säger Augusta.

Sigrid

Då är det bäst att genast säga ifrån, att inte blir det annat än nej från min sida.

Skomakarfrun

Du är alltid så envis. Vi ska först se tiden an. Låt honom först fria. Jag trodde så säkert, att han tänkte göra det redan sist, när vi voro hos dem.

Sigrid

Det är nog bäst, att han inte alls försöker.

Skomakarfrun

Tyst nu, där är Augusta. (Konsulinnan in.) Välkommen, välkommen till vårt, fast vi inte har så fint som Augusta.

Konsulinnan

Det betyder ingenting. Nu har jag riktigt tagit arbete med, så att vi kan sitta i lugn och ro och prata. Nå, hur är det med Sigrid — lilla svärdotter, höll jag nästan på att säga.Sigrid

(stelt)

Det hade varit orätt sagdt, det.

Konsulinnan Du lilla skälm. Men det är för resten fint att inte låtsa om något, innan allt är klart. Charles är nu också så flat, så han inte riktigt kommer sig för.

Skomakarfrun

(häpen)

Hvem sa du. Hvem tänkte du på, jag trodde du menade er Kalle.

Konsulinnan Nåja, just han, fast vi ha börjat kalla honom Charles, det är franska och det låter stiligare.

Skomakarfrun Ja, det är säkert det. Vi ska nog också säga Charre eller hur det nu var. Men sitt nu ned och tag fram ditt arbete. Kaffet är inte riktigt färdigt ännu. Jag ville inte sätta det på så tidigt. Jag tål inte det där pannståndna.

Konsulinnan Du förstår dig på att laga godt kaffe, det vet jag nog.Skomakarf run Det är ändå mest Sigrid som kokar kaffet.

Konsulinnan Jo jo, hon blir nog en stilig och fin fru.

Skomakarfrun Hvad du har för ett vackert arbete! Hvad kallas nu det här.

Konsulinnan Det är gobelin, men i höst skall jag lära mig italiensk spets och engelskt broderi. Det är nu bara i hvitt, men det låter så stiligt med de där utländska namnen.

Skomakarf ru n Jag har också sagt att Sigrid måste gå i handarbetsskola och lära sig lite finare saker, men hon vill helst i väfskola.

Konsulinnan Det var också en tid modernt att väfva, men det börjar bli gammalmodigt nu. Mest tycker jag om silkesbroderi, det ser så stiligt ut, när man är på visit.

Skomakarfrun Det är sant det, det måste Sigrid nödvändigt lära sig.Sigrid

Det passar inte alls för mig, silket fastnar bara, när man har karriga händer.

Skomakarfru n Dina händer blir nog släta, när vi i höst skaffa oss en tjänarinna för grofsysslorna.

Konsulinnan Det borde ni nödvändigt göra. Ni har nog råd att hålla piga.

Skomakarfrun Visst ha vi ju råd, det är inte fråga om det.

Konsulinnan Och då kunde lilla fästmön i lugn och ro sy på sitt utstyre.

Sigrid

Det brådskar inte med den saken. (Går ut.)

8 scenen.

Skomakarfrun, Konsulinnan.

Konsulinnan Gud, så hon är stilig. Hon blir en fin kon-sulinna. Charles är så förtjust i henne, så det är grymt, men jag har sagt, att han inte skall haför brådt med frieriet. Stiliga flickor äro inte genast färdiga att niga och tacka.

Skomakarf ru n

Sigrid har alltid varit litet stel.

Konsuli n nan

Nå, det blir nog bra sedan. Det dröjer inte många veckor till, innan våra barn äro ett par, det spår jag. Tänk hvad det blir roligt att vi bli släkt med hvarandra, såsom vi hållit tillsammans från det vi voro små. (Instäilsamt.) Hör du, nu måste jag passa på, medan vi äro ensamma. Tror du, att det kunde passa för Sjöblom att teckna på en växel tillsammans med min man. Det är lite hast med den, och gubben min hade just så mycket att skrifva, så att han inte hann sticka sig öfver till någon af sina bekanta; då sa jag, att jag kunde ta den hit öfver och be Sjöblom teckna på, så behöfde min man inte gå ut. Han funderade visst litet på, om det kunde passa för en affärsman, när Sjöblom bara är skomakare. Men jag sa att Sjöblom lika väl kunde kallas fabrikant, och för resten fäster sig ingen så mycket vid det andra namnet, när hans namn står där. Inte för det, Sjöblom är nog så tät karl, att hans namn också står. Men den här gången kan det vara just detsamma, när min man står för hela summan.Skomakarfrun Huru mycket skulle det då vara?

Konsulinnan Nå, ett par tusen eller så, det är inte så noga.

Skomakarfrun Nej, hvad är det så noga med den saken.

Konsulinnan Kanske han skrifver för 3,000 med detsamma, jag har växeln färdig med mig. (Tager fram en växel.) Sjöblom tycker väl att det kan vara roligt att stå på samma papper som en konsul.

Skomakarfrun

(stiger upp och talar häftigt)

Jasså, det var för den skull, det med ens blef »kära du» och »söta vän». Och Sjöblom kunde tycka att det är roligt

att stå på samma papper med en konsul. Men jag skall säga, att Sjöblom inte alls har lust att betala sådana där konsuls-herrars skulder. Och inte passar det heller för mig att bjuda kaffe åt en sådan där half-yllekonsulinna. Gubben hade nog rätt att du hade någon uträkning, när du kom hit och svansade med dina grannlåter. Men din räf biter inte min gås.Konsulinnan Usch, så du är simpel. Du begriper dig inte alls på fint folks affärer.

Skomakarfrun Men jag begriper, att jag inte behöfver betala för att få min flicka bortgift. Och jag begriper din uträkning med »kära Sofi» och »gamla barndomsvän».

Konsulinnan Trodde du att jag för ingenting brydde mig om att få skomakarlukten i kläderna. Men om ni kunde förstå att begagna era hop-pliggade fyrkar, så kunde det bli folk af flickan er.

Skomakarfrun Sörj du för att du får folk af din supiga Kalle, Charre kantänka! Jag sörjer nog för min flicka. Och det säger jag, att inte skall du mera komma inom mina dörrar.

Konsulinnan Inte lär jag bry mig om det heller. Usch, ett sådant skoniakarpatrask. (Ut.)

Skomakarfrun

(ropar efter henne)

Patrask kan du vara själf.9 scenen.

Skomakarfrun, Sjöblom, Lindgren, Sigrid och snart därpå Janne.

Sjöblom

Hvad stod nu på?

Li ndgren

Konsulinnan spände genom verkstaden som en arg tupp.

Sigrid

Jag trodde hon skulle springa omkull mig. Det var väl att jag inte spillde heta kaffet öfver henne.

Skomakarf ru n

Det hade hon tålt vid, så hade hon blifvit bränd, den maran.

Sj öblom

Låter det så nu? Underligt huru kvinnfolk är hastiga att svänga hit och dit, alldeles som en vindflöjel.

Skomakarfrun

Jag har kört ut den apan. Det var som ni trodde: hon var här och fria efter pengar.Janne

(flämtande)

Här är vingbröden. Där var ingen i köket, sä jag måste hämta in dem.

Skomakarf run

Det behöfs intet extra bröd.

Sjöblom

Jojo, men; nu tycker jag att vi ska hålla ett riktigt extra kalas, när vi blifvit af med det där högfärdsspektaklet.

Skomakarfrun

Ja, det må du säga. Ett högfärdsspektakel har jag varit.

Sjöblom

Nå, inte mente jag just dig, utan konsulinnan. Visst höll hon på att kollra bort dig litet, men jag vet nog att du inte

bryr dig om skräp, bara du kommer att tänka på saken litet närmare. Men efter konsulinnan nu och hennes följe har talat slut i det här huset, så undrar jag, om här inte kunde behöfvas en annan talman eller hvad säger Lindgren.

Lindgren

Om jag då ska tala, så blir det att tala i egen sak, för nog vet ni att jag tänkt på Sigri alla dehär åren. Sigri och jag äro längesen öfverens. Litet har jag satt åsido, så jag kan ställa opp egen verkstad, om inte mästarn tycker att det är bättre, om vi äro i bolag.

Sjöblom

I höst ska vi ställa till bolag. Bra ha vi kommit öfverens förr och bättre måtte det väl bli, då allt blir eget. Men hvad säger mor?

Sigrid

Aldrig kan mamma tycka annat än att det är bra. Jag passar för Otto och Otto passar för mig. Huru skulle jag ha passat till konsulinna?

Skomakarfrun

Nej, nu ser jag nog att det blir bättre som det nu är. Lindgren är en bra karl, och lika barn leka bäst.

Janne

Jaa, lika barn leka bäst, det har jag alltid tänkt — därför har jag också kastat min kärlek på Lena, som springer här med kvastar, för hon tvättar sig bara till söndagen likasom jag.

RIDÅ.SVENSK TEATER i FiHIiAND.

Hittills ha utkommit:

1. B. Estlander, WILHELM TELL. Skådespel av Schiller. Pris 75 p.

2. Parus Ater, KUNG IVARS DOTTER. Lyriskt skådespel i fyra akter. Pris 2 mk.

3. Hjalmar Procopé, INSPEKTORN PÅ SIL-TALA. Lustspel i fyra akter. Pris 2: 50.

4. Alexis Kivi, NATT OCH DAG. Skådespel i en akt. Översatt och försedd med förord av Arvid Mörne. Pris 80 p.

5. Per Åke Laurén, KOSKÖTÄREN. Lustspel i en akt på Helsingespråk. Pris 75 p.

6. Per Åke Laurén, SKVALDERMOSTER. Lustspel i en akt på Helsingespråk.

Pris 75 p.

7. Per Åke Laurén, EMMI OCH EMMA.

Lustspel i en akt på Helsingespråk.

Pris 75 p.

8. Maria Nyström, LIKA BARN LEKA BÄST.

Lustspel i två akter. Pris 1 mk.